

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Dr. J. P. LOTSY en Dr. L. VUIJCK †

In November overleden kort na elkander twee éminente Nederlandsche plantkundigen. Dr. J. P. LOTSY is wereldbekend om zijn studies en hypothesen op het gebied van de evolutieleer, die hij bekend gemaakt heeft zoowel in uitmuntend geschreven populaire boekjes, als in ontzagwekkend geleerde werken. Ook zijn boek: „Van den Atlantischen Oceaan naar de Stille Zuidzee” is van groote beteekenis. Hij was een goed vriend van ons tijdschrift en heeft ons menigmaal geholpen. Ook steunde hij trouw het werk van de Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten.

VUIJCK was in de kringen van floristen en mycologen terecht zeer be- mind en bewonderd. Zijn dissertatie over den plantengroei der duinen komt dezer dagen weer dikwijls ter sprake. Als echt veld-werker verwaar- loosde hij ook de dierenwereld niet, getuige zijn voortreffelijke bewerking van de Nederlandsche hommels in *De Levende Natuur*. Hij was er een van de oude garde, maar te midden van de jongeren ook nog altijd vooraan.

Trek van Ransuilen. Dezer dagen (omstreeks 15 November) schijnen er nogal wat ransuilen door te trekken, ik zag er tenminste vandaag 15 bij elkaar in een boom. Zijn er misschien lezers van *De Levende Natuur*, die waarnemingen over zulke veranderingen in de aantallen van de ransuilen in hun omgeving gedaan hebben? Voor opgave van dergelijke waarnemingen, ook voor aanwijzingen over ransuilen-domicilies houd ik mij zeer aanbevolen!

Den Haag, Bentinckstr. 146

N. TINBERGEN

De klop op de ruit. Dezer dagen werd ik 's morgens ongeveer 5 uur uit mijn slaap gewekt door een aanhoudend zacht geklop. Ik sliep weer in, doch een uur later hoorde ik nog steeds hetzelfde geluid. Nu klaar wakker geworden, ging ik op onderzoek uit. Beneden gekomen, hoorde ik het geklop wel duidelijker, doch begreep nog niet waar het vandaan kwam. Een oogenblik dacht ik, dat het bij de burens werd veroorzaakt, doch bij nauwkeuriger luisteren bleek me, dat het uit den kelder kwam. Bij openen der kelderdeur ontdekte ik terstond den dader of liever de daderes. Wat was het geval? Een vrouwtjes merel zat voor het kelderraampje en pikte bij tusschen- pooten tegen een der ruiten. Ik joeg het beest weg, doch even later keerde het weer terug en het geklop begon opnieuw en heeft onafgebroken geduurd tot $\pm$ 8 uur. Des avonds van dien zelfden dag ontdekte ik de vogel weer in het keldergat voor de ruit. Om te voorkomen, dat ik den volgenden morgen weer zou worden vergast op een vroegtijdig geklop, hing ik een doek voor de ruit en wel met gunstig resultaat.

Wat is nu de oorzaak dat bedoelde vogel tegen de ruit pikte? De eenige verklaring welke ik er van kan geven is de volgende:

Het is nu paartijd bij de vogels en ik nam enkele dagen te voren in mijn tuin een hevigen strijd waar tusschen twee mannetjes merels. Tijdens hun hevig gevecht vloegen ze overal tegenaan en kwamen tenslotte terecht tusschen twee aan elkaar grenzende schuurtjes. Plotseling hield de strijd op en wat bleek me nu. Een kat, welke daar toevallig zat, had een der twee vogels in zijn bek en vluchtte er mee heen.

Mijn veronderstelling is nu deze, dat het slachtoffer de a.s. man van bedoelde vogel was en zij in de kelderruit haar spiegelbeeld voor hem heeft aangezien en op voren omschreven wijze toenadering zocht.

Deze veronderstelling is misschien onjuist, doch het geheele geval heeft mij zoo gefraspeerd, dat ik besloot U te verzoeken bovenstaande in uw blad te willen opnemen.

Doorn, 29 Mei '31

H. C. ALTENA

Walvischenvangst. Misschien interesseert U zich voor een vondst, die hier op het Texelsche strand onlangs is gedaan.

Op 3 Oct. j.l. is bij paal 11 het cadaver aangespoeld van een Cetacee, waarvan ik een tand en een korte beschrijving opzond aan Dr. Van Deinse.

Het bleek een spitsnuitdolfijn te zijn (*Delphinus delphis*), dus een zeldzame vondst, het 5de exemplaar van deze soort, dat op de Nederlandsche kust is aangespoeld.

Het dier heb ik op verzoek van Prof. v. Oort naar Leiden laten opzenden. Daar wachtte de Cetacea-kenners een verrassing: het bleek n.l. een wijfje te zijn, dat 2 bijna voldragen embryo's inhield, die voor conserveering nog uitstekend geschikt waren.

De lengte van deze dolfijn was 2.20 m.; hij is dus nogal wat langer dan een bruinvisch en heel wat kleiner dan een gemiddelde tuimelaar.

De lezers zullen zich herinneren, dat indertijd in De Levende Natuur een beschrijving heeft gestaan van de in de Slufter aangespoelde Witsnuitdolfijn (Oct. 1929).

Texel, 21 Oct. 1931

H. J. A. KRAAI

Drijfzand op Terschelling.

Drijfzand. Er ging vroeger een verhaal op Terschelling, dat wel eens een kar met twee paarden, die in volle vaart over de zandplaat joeg, door het drijfzand is verzwolgen. Daar moest ik aan denken, toen wij in den voorzomer van dit jaar op de Boschplaat terecht kwamen bij een groote glimmende plek drijfzand, wel veertig meter lang en half zoo breed. Aan den kant zat je er gauw tot over de enkels in en een wandelstok, erin gestoken, ontmoette haast geen weerstand. Inderdaad zou hier een onbedachtzaam harddraver wel eens slecht terecht kunnen komen. Echt drijfzand heeft altijd een glimmend oppervlak. Maak u echter niet ongerust over „den dood in het drijfzand”.

T.

Kapmeeuw. In den middag van den 1sten Nov. '31 werd mij een kapmeeuw gebracht, welke gevonden was in de Amsterdamsche Waterleidingduinen onder Aerdenhout. Het was een jong dier, geboren in 1931, had een gebroken vleugel en droeg een voetring met het inschrift „Lotos” Liboch a.E. Bohemia S. 1419. Daar de meeuw er slecht aan toe was bracht ik haar nog dienzelfden dag naar Artis, waar de heer Portielje

de gebroken vleugel bij het schoudergewricht amputeerde. Het mocht echter niet meer baten, een paar dagen daarna stierf de vermagerde en reeds sterk verzwakte kapmeeuw.

Van het Ornithologische Station „Lotos” ontving ik bericht, dat de meeuw door den leider van dit particuliere ringstation Ir. Kurt Loos, op 28 Mei '31 als nestjong geringd werd nabij Hirnsener Teich (Noord-Bohemen). Cecho-Slowakye.

JAN P. STRIJBOS

Trek in de mist. 14 Nov. j.l. 's morgens tusschen 6 en 7 uur, viel het me op, hoe niettegenstaande de mist aanhoudend de heldere roep van trekkende scholeksters en wulpen(?) te hooren was boven mijn woning, Overtoom bij Schutsluis. Het leek me zeer laat in het jaar (mij als leek).

Amsterdam

Mej. C. MULDER

Roofvogelwaarnemingen in den zomer van 1931. A. r o n d B r e d a. *Strijbeekse Hei* vegetatie: uitgestrekt vlak heiterrein, hier en daar begroeid met oude lage dennen, meestal echter met jonge dennen, in het terrein liggen veel vennen en vennetjes (deze zijn meestal dichtgegroeid). Over 't algemeen vrij moerassig vooral in dezen tijd, overigens een ideaal terrein voor wilde Eenden (31 Aug. $\pm$ 300 uitsluitend ♀). Enkele stukken van de hei zijn ontgonnen, meest tot grasland. 27 Aug. Bruine Kiekendief, ♂ juv., jagend boven de vennen. Boomvalk. 29 Aug. 2 Torenvalken wiekelend (zeer waarschijnlijk broedvogels). 31 Aug. Ruigpootbuijzerd (zwarte polsvlekken op lichten onderkant der vleugels en witte staart met breeden donkeren eindband). We werden erop attent gemaakt, doordat Kraaien den Ruigpoot achterna zaten, onder hun karakteristieke roep. 31 Aug. werd hij door $\pm$ 10 Kraaien bestookt, waarvan slechts één de vervolging